

Χαρίσματα και διαπροσωπικές σχέσεις (Β΄ μέρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Αρχιμ. Αυγουστίνου Καρά

Στη συνέχεια ο απόστολος Παύλος μνημονεύει άλλα τέσσερα χαρίσματα: «την παράκλησιν», «το μεταδιδόναι», «το προϊστάσθαι» και «το ελεείν». Η παράκληση είναι χάρισμα το οποίο επιδιώκει να προτρέψει στην αρετή και στην προκοπή. Δεν έχει στόχο να πείσει, αλλά να συγκινήσει και να ενθαρρύνει την καρδιά και τη σκέψη του ανθρώπου στην εφαρμογή του θελήματος του Θεού. Εκείνος που είχε το χάρισμα της «παρακλήσεως», όπως ο απόστολος Βαρνάβας, σημαίνει ότι διακρινόταν από την παρουσία μέσα του του «Παρακλήτου» Αγίου Πνεύματος. Γενικά μέσα στην Αγία Γραφή η παράκληση έχει διπλή σημασία, άλλοτε σημαίνει παρηγορία και ενίσχυση και άλλοτε προτροπή ή συμβουλή.

Το «μεταδιδόναι» είναι το χάρισμα που έχει κανείς να προσφέρει από τα δικά του πράγματα σε όσους έχουν ανάγκη. Βέβαια η ελεημοσύνη είναι εντολή του Θεού προς όλους τους ανθρώπους, ωστόσο ορισμένοι την ασκούν με ξεχωριστό ζήλο, σα να έχουν κάποια ιδιαίτερη κλίση προς αυτό. Η προσφορά λοιπόν προς τους

πάσχοντες, φτωχούς και εμπερίστατους συνανθρώπους πρέπει να γίνεται «εν απλότητι», με απλότητα, ανιδιοτέλεια και χωρίς επίδειξη. Το χάρισμα αυτό μέσα στην Εκκλησία φανερώνει το φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας.

Το «προϊστασθαι» είναι το χάρισμα της ανάθεσης και επιστασίας κάθε καλού έργου. Ο προϊστάμενος σε κάθε περίπτωση οφείλει να φέρει σε πέρας το έργο που του ανατέθηκε, χωρίς όμως να έχει εξουσιαστικές και καταδυναστευτικές τάσεις. Χαρακτηριστικό του ορθού τρόπου της άσκησης του λειτουργήματος του προϊσταμένου είναι η «σπουδή», δηλαδή ο ζήλος, η προθυμία και η επιμέλεια. Έτσι, το χάρισμα αυτό ανήκει σε εκείνους που προϊστάτανται του καθόλου έργου της Εκκλησίας, είτε του λειτουργικού, είτε του φιλανθρωπικού, είτε της διοικήσεως και μπορεί να ταυτισθεί είτε με το έργο των Αποστόλων είτε με αυτό των Επισκόπων.

Το «ελεείν» είναι χάρισμα γενικότερο του «μεταδιδόναι». Το έργο της ελεημοσύνης δεν περιορίζεται μόνο στη μετάδοση αναγκαίων υλικών πραγμάτων αλλά ακόμη και στην πνευματική στήριξη και ανακούφιση των εμπερίστατων αδελφών. Η άσκηση του έργου της ελεημοσύνης πρέπει να γίνεται «εν ιλαρότητι», δηλαδή με χαρά και απόλυτη ευχαρίστηση. Η χαρά αυτή και η ευχάριστη διάθεση της άσκησης της ελεημοσύνης ξεκινά από την καρδιά του ανθρώπου και αποτυπώνεται στο πρόσωπό του.

Όλα αυτά τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος και άλλα πολλά στηρίζονται στην αρετή της αγάπης, η οποία έχει σταυρική διάσταση, κατά το παράδειγμα του Ιησού Χριστού. Δηλαδή η αγάπη προς τον Θεό και στον άνθρωπο. Αυτή η πραγματική αγάπη είναι η μητέρα των χαρισμάτων του Αγίου Πνεύματος. Ωστόσο, η αγάπη πρέπει να είναι «ανυπόκριτος», δηλαδή ειλικρινής και γνήσια. Οι πιστοί άνθρωποι οφείλουν να «αποστυγούν», να αποστρέφονται το πονηρό. Δεν αρκεί να αποφεύγει κανείς το κακό, αλλά πρέπει να το αποστρέφεται και να το μισεί. Ταυτόχρονα δεν αρκεί να αποστρέφεται κανείς το κακό, αλλά να υπηρετεί και το καλό, κατά το λόγο του Ψαλμωδού «έκκλινον από κακού και ποίησον αγαθόν» (Ψαλμ.36,27). Αυτό ακριβώς επισημαίνει εδώ και ο απόστολος Παύλος: «κολλώμενοι τω αγαθώ», να έχει δηλαδή ο καθένας απόλυτη προσήλωση και αφοσίωση στο αγαθό.

Συνεχίζεται ...

Πηγή: isagjastriados.com